

Sonja G. Nielsen
Veksøvej 45
DK-2700 Brønshøj

Kære folketingsmedlem

Jeg håber virkelig, at du vil læse dette brev og overveje mulighederne i mine ændringsforslag sidst i brevet, så danske borgere igen kan føle sig trygge, og retssikkerheden kan vende tilbage.

1. Stands ulykken
2. Giv livreddende førstehjælp
3. Tilkald den nødvendige hjælp
4. Giv almindelig førstehjælp

Dette er de fire grundregler for at afbøde en slem situation, og ingen betvivler formodentlig fornuften i reglerne.

I 2010 blev den nuværende hundelov stemt igennem, selvom det nedsatte ekspertudvalg havde påpeget, at flere elementer i loven i bedste fald var virkningsløse og i værste fald skadelige for retssikkerheden.

Her tænker jeg på raceforbuddet, der både ser bort fra individets forskellighed og tilsiger omvendt bevisbyrde uden mulighed for at få sagen prøvet ved en domstol, og desuden på paragraffen om skambid, der hverken definerer skambid eller giver mulighed for en vurdering af den konkrete sag.

I praksis har Hundeloven gjort samtlige Danmarks hundeejere retsløse, og betydet døden for mere end 1.400 hunde. Mange af disse var fredelige familiehunde, der blev ofre for nabostridigheder eller som ved et uheld kom til at bide hul i en anden hund, hvilket politiets jurister altid definerer som skambid.

Da jeg lyttede til folketingsdebatten den 14. marts 2013, undrede det mig derfor såre, at meget få folke-tingspolitikere øjensynligt kender ovenstående regler.

Under punkt 19 stod det nemlig klart, at alle partier i Folketinget havde indset, at der var problemer med Hundelovens manglende definition af skambid, og at forbudslisten var opsat uden hold i fakta og mod udvalgets anbefalinger.

På trods af dette argumenterede alle partier - undtagen Enhedslisten og Liberal Alliance - for, at det ikke kunne betale sig at standse ulykken, fordi der "i løbet af året ville komme et grundigt og gennearbejdet forslag".

Tænk hvis alle faggrupper brugte den argumentation:

Lægen: "Det kan ikke betale sig at lægge en årepresse på den pulsåreblødning, for patienten skal alligevel på operationsbordet om en halv time."

Glarimesteren: "Jeg vil ikke sætte afdækning for den knuste rude, da jeg alligevel skal isætte en termorude, når den om nogle uger er leveret i de rigtige mål."

VVS'eren: "Det sprængte vandværk får ingen muffe nu, for jeg kan hente et passende nyt rør i morgen."

Læreren: "Stave- og regneprøver er ligegyldige, for eleverne skal jo til afgangsprøve efter 9. klasse."

Politik burde også følge ovenstående fornuftige regler. I tilfældet med Hundeloven ville det lyde således:

1. Stands ulykken

Sæt alle aflivninger i bero og lad de berørte hunde komme hjem til deres familier, som man gør med mennesker, der afventer afsoning og endelig dom.

2. Giv livreddende førstehjælp

Luk hullerne i loven ved at gennemføre en mindre lovændring, som fjerner omvendt bevisbyrde og kræver vurdering af fx dyrlæger og hundesagkyndige, inden en aflivning kan komme på tale, uanset om der er tale om en bidepisode eller et racespørgsmål. Se mine forslag nedenfor.

3. Tilkald den nødvendige hjælp

Nedsæt et udvalg til at gennemgå den gældende Hundelov og komme med anbefalinger til en afbalanceret, gennearbejdet og sagligt funderet hundelov.

4. Giv almindelig førstehjælp

Gennemfør den store lovændring ud fra udvalgets anbefalinger.

Hvis I følger disse råd, vil I:

" Genindføre retssikkerheden for hundeejerne.

" Genoprette Danmarks anseelse som turistland.

" Undgå, at flere familier må sige farvel til firbenede familiemedlemmer uden at kunne forklare deres børn, hvorfor deres legekammerat skulle dø på grund af sit udseende eller et uheld under leg.

" Genskabe den tillid til politi og politikere, som mange hundeejere mistede ved indførelsen af Hundeloven.

Kære politikere: Jeg håber, I vil lytte, reflektere og handle. Den mindre lovændring kunne fx udformes således:

Nuværende § 1 b.

Stk. 3. Hvis besidderen ikke straks kan fremlægge tilstrækkelig dokumentation, jf. stk. 2, træffer politiet foranstaltninger med henblik på midlertidigt at fjerne hunden fra besidderen.

Stk. 4. Har besidderen ikke inden for en frist, som politiet fastsætter, fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, anses hunden for at være holdt i strid med § 1 a."

Forslag til ny § 1 b.

Stk. 3. Hvis besidderen ikke straks kan fremlægge tilstrækkelig dokumentation, jf. stk. 2, kan politiet træffe foranstaltninger med henblik på midlertidigt at fjerne hunden fra besidderen.

Stk. 4. Har besidderen ikke inden for en frist, som politiet fastsætter, fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a, skal hunden racevurderes af en af myndighederne godkendt ekspert, før der træffes afgørelse om, hvorvidt hunden anses for at være holdt i strid med § 1 a.

Med denne ændring vil politiet dels få mulighed for at vurdere, om de er ved at blive misbrugt i en nabostrid, hvor nogen prøver at ramme en nabo gennem den pågældendes firbenede familiemedlem, dels give ejere af blandingshunde en chance for at beholde deres hund, selv om den ikke har stamtavle. Da eksperten er godkendt af myndighederne, har myndighederne stadig fat i den lange ende.

Nuværende § 6:

"Stk. 5. Hvis en hund ved et overfald har skambidt et menneske eller en anden hund, skal politidirektøren lade hunden aflive.

Stk. 6. Politidirektøren afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive efter stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen."

Forslag til ny § 6:

"Stk. 5. Hvis en hund ved et overfald har skambidt et menneske eller en anden hund, skal politidirektøren lade hunden adfærdsteste af en godkendt hundesagkyndig. Hvis testen viser, at hunden er aggressiv, kan politidirektøren lade hunden aflive.

Stk. 6. Politidirektøren afholder omkostningerne ved at lade en hund adfærdsteste og eventuelt aflive efter stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen."

Denne ændring fjerner den obligatoriske aflivning efter en bidepisode og giver mulighed for en undersøgelse af, om der er høj risiko for en gentagelse. En hund kan have været aggressiv af mange årsager, fx stress i forbindelse med nye omgivelser. Ved ikke at kræve aflivning åbnes for muligheden for blot at kræve mundkurv, line, indhegning, bestemte ledsagere osv., alt efter den hundesagkyndiges vurdering.

De pågældende forslag kan gennemføres omgående, hvis fødevareminister Mette Gjerskov samt partierne Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, som stemte loven igennem, bliver enige.

Derefter kan alle parter afvente den grundige og saglige gennemgang, der omfatter såvel hundeloven som mark- og vejfredsloven.

Helt ideelt ville de ansvarlige også ændre Rigspolitiets vejledning omkring skambid. I øjeblikket er skambid af jurister defineret som alle sår, der skal sys med mindst et sting. Men adskillige dyrlæger forklarer samstemmende, at stort set alle sår kræver sting, idet dyrlægen under sin behandling kan have brug for at lægge dræn. Det ville klæde juristerne at lytte til sagkundskaben

og ændre definitionen, så skambid kun er på tale, hvis den angrebne efter en dyrlæges vurdering vil få varige men.

Jeg beder jer: Gør nu noget ...